

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Свиленград, 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Ангелина Н. Добрева
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20225620200117 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **НП № BG2022/1000-8/НП от 14.02.2022г.** на **Зам.директора на ТД Митница Бургас към Агенция Митници**, с което на **А.А.М. с ЕГН ******* с постоянен адрес *********, за нарушение на чл. 233, ал.3 вр с ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на **416.00 лв.** (пункт I), която глоба представлява 200% от продажната цена на стока по пункт 2-ри от НП и на основание чл.233,ал.6 вр с чл.233,ал.3 от Закона за Митниците са **ОТНЕТИ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА** -цигари „ KARELIA BLUE ” -40 кутии с продажна цена-208,00лева .

Жалбоподателят **А.А.М.**, моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като намира ,че не бил извършил вмененото му нарушение,доколкото декларирал внасяните от него цигари,които били общо четири стека,от които един стек на жена му,а три били в неговия багаж,но въпреки че ги декларирал, му бил съставен АУАН. Поради изложеното моли съда да отмени обжалваното НП като неправилно и незаконосъобразно,а в условията на алтернативност да измени размера на наложената глоба до двойния размер на три стека цигари.

В съдебната фаза, редовно призован /съгласно чл.61,ал.4 от ЗАНН/

жалбоподателят **А.А.М.** и не изпраща представител.

В съдебната фаза не ангажира доказателства в подкрепа на изложеното в жалбата .

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) – **Зам.Директора на Териториална дирекция Митница Бургас при Агенция „Митници”**, редовно призовани на посочения съдебен адрес, изпращат процесуален представител –ст.юрисконсулт Гъчева, която счита обжалваното НП за правилно и законосъобразно, като от Съда се иска същото да бъде потвърдено.

Претендират се разноси по делото.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Страна **Районна прокуратура – Хасково,ТО Свиленград**, редовно призована по реда на надзора за законност, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

Н а **24.12.2021** година около 22,00часа на Митнически пункт (МП) „Капитан Андреево”, област Хасково, на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси” на път от Република Турция за Република България, пристигнал лек автомобил марка „Мерцедес ML 270 CDI”, с държавен регистрационен № *********, управляван от жалбоподателя,като в автомобила пътували още 4-ма пътника.

Преди започване на митническата проверка на автомобила и багажа, жалбоподателят и пътниците били устно поканени от митническия служител – свидетеля Н. Ст. Ч. да декларират носените от тях стоки, валутни ценности и лични вещи,но лицата не декларирали нищо,което действие на свидетеля Ч. било възприето от неговия колега св.И.,който работел на съседното трасе в непосредствена близост до случващото се.

В изпълнение на служебните си задължения и на основание чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗМ, митническият служител – свидетелят Н. Ст. Ч., съвместно с митническия служител св.Ив. Ал. Ив. извършил, митническа (физическа) проверка на посочения автомобил и на багажа на пътниците и водача, при

която били открити в личния багаж на жалбоподателя - укрити и недекларирани ,както следва :цигари „ KARELIA BLUE ” -40 кутии /като единия стек бил открит в чантата на съпругата на жалбоподателя,а останалите в неговия багаж/,всички без акцизен бандерол, ,като жалбоподателя признал пред митническите служители,че откритите цигари били негови,както и тези открити в неговата съпруга.

Предмета на нарушението- цигари „ KARELIA BLUE ” -40 кутии ,без акцизен бандерол били задържани с разписка №02211457/24.12.2021г., като в последствие вещите са предадени с приемо-предавателен протокол на Служител на Агенция Митници.

Съставен бил Протокол за извършена митническа проверка с № 3396 от 24.12.2021г., който бил подписан ,както от св. Н. Ст. Ч.,така и от жалбоподателя.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ от жалбоподателя е поискано Писмено обяснение, в което сочи, че не знаел,че било разрешено 2кутии цигари,за това закупил няколко стека от фришопа.

На основание чл. 230 от ЗМ свидетелят Н. Ст. Ч. в присъствието на жалбоподателя и свидетелят Ив. Ал. Ив. ,съставил и предявил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 2678/24.12.2021 година,който акт бил надлежно връчен на жалбоподателя срещу подпис.

Срещу Акта в законоустановения 3-дневен срок не е постъпило писмено възражение от жалбоподателя.

Митническата стойност на стоката, предмет на конкретното нарушение, тъй като представлява тютюнево изделие – цигари, по правилото на чл.233,ал.3 in fine ЗМ се формира и е равна на тяхната продажна цена, която е определена от митническите органи в размер, както следва: на сумата 208,00лв – общо за цялото количество цигари,съгласно становище от Комисия по Заповеди на Директора на Агенция Митници/или за цигари „ KARELIA BLUE ” -1кутия в размер на 5,20лева или както се посочи по горе общо за всички цигари - 208лева. Оценяването на предмета на нарушението е извършено от комисия от митнически служители, в състав 3 –ма членове, специално назначена със Заповед на Директора на Агенция Митници. От съдържанието на цитираното Становище, се установява, че продажната цена е определена от митницата, към датата на нарушението, на основание чл.29,ал.4,т.1 от ЗАДС.Съобразно

така посочената индивидуална пазарна цена и количеството цигари от посочената марка, в резултат на просто математическо пресмятане, митническите органи са получили и приели общата продажна цена в размер на **208,00лв.** за цялото количество – 40 кутии цигари от посочената марка.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, е издадено процесното **НП № BG2022/1000-8/НП** от **14.02.2022г.** на **Зам.директора на ТД Митница Бургас към Агенция Митници**, с което на **А.А.М. с ЕГН ******* с постоянен адрес гр.Пещера, обл.Пазарджик, ул.Михаил Такев №3, за нарушение на чл. 233, ал.3 вр с ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на **416.00 лв.** (пункт I), която глоба представлява 200% от продажната цена на стока по пункт 2-ри от НП и на основание чл.233,ал.6 вр с чл.233,ал.3 от Закона за Митниците са **ОТНЕТИ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА** -цигари „ KARELIA BLUE ” -40 кутии с продажна цена-208,00лева .

В издадения санкционен акт, АНО е възприел изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган - чл. 233, ал. 3 вр с ал.1 от ЗМ.

Както вече бе посочено в Акта, така и в НП е прието за установено, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ, тъй като е превозил стоки, за които се дължи акциз през държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи.

Обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя на **17.02.2022 година**. Разписката, надлежно оформена - датирана и подписана, се намира приложена в Административнонаказателната преписка (АНП), с отбелязване, че е получено НП от жалбоподателя на адреса му.

Видно от приетата като доказателство по делото Заповед № ЗАМ – 1091/32-246841 от 02.08.2021 година на Директора на Агенция „Митници”, Директорите, Заместник–директорите на Териториалните дирекции и т.н. имат право съобразно териториалната си компетентност да издават НП за нарушения по ЗМ.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприета в НП, се установява по

категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, свидетели – Н. Ст. Ч. и Ив. Ал. Ив.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспори от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприе и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите Н. Ст. Ч. и Ив. Ал. Ив. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на Агенция „Митници”, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от АНП. В допълнение към изложеното следва да се посочи, че от доказателствата по делото е видно, че свидетелят по Акта –Ив. Ал. Ив., е и свидетел, присъствал при установяване на нарушението, а относно факта, че това лице, както и актосъставителя са в служебно правоотношение с АНО, следва да се има предвид, че в ЗАНН не е предвидено, че лицата, работещи при АНО, не могат да бъдат участници при съставянето на АУАН. В този смисъл е Решение № 39 от 15.02.2019 година по КАНД № 1241/2018 година, докладчик Съдията Пенка Костова. Ето защо, според Съда показанията и на посочените свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие посочените гласни доказателства са пряко относими към

изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установения факт на недеклариране на стоки,включая и такива акцизни, при преминаване през държавната граница. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

Идентична правна оценка се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката, приобщени по реда на чл.283 НПК, вр.чл.84 ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните, като съдът също ги кредитира за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

С доверие се възприе и становищата от Комисията,установяваща продажната стойност на процесните цигари, съобразно правилото въведено в разпоредбата на чл.233,ал.3 от ЗМ,при което законът предвижда да се взема в предвид продажната стойност,а не митническата такава,то съдът кредитира с доверие заключението на комисията определила обща продажна стойност на стоките в размер на **208,00лева**, която стойност безспорно е съобразена с изискването на закона ,поради което се кредитират от съда с доверие и въз основа на тях съдът изгражда правни изводи.Въз основа на становищата от Комисиите, се установяват вида и качеството на стоките предмет на нарушението и продажната стойност на процесните вещи в размер на **208,00лева**. Същата е приобщена към доказателствения материал, в хода на съдебното производство, по съответния процесуален ред – чл.282 НПК, вр.чл.84 ЗАНН. Поради това и липсата на обратни доказателства/по изложените по горе доводи/, съдът я счита за обоснована и правилна, независимо от резервите си по отношение на външната ѝ форма и реквизитите, начина на подреждане на изложението и изводите.

*Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, съдът формира от следните **правни изводи**:*

Жалбата е подадена в преклузивния срок за обжалване, от легитимирано лице и е процесуално **допустима**.

Преценена по същество, съдът намира жалбата за **неоснователна**, за което се излагат следващите правни съображения:

I.От процесуална страна.

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 230 от ЗМ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1, изречение второ и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт. От тук, съответно липсват формални основания за неговата отмяна.

За пълнота на съдебният акт следва да се посочи, че не е налице съществено нарушение на административно производствените правила по смисъла на чл.42, т.6 и чл.57, ал.1, т.4 от ЗАНН, като наличието на техническа грешка при изписването на името на нарушителя и то при правилното изписване и на всички останали индивидуализиращи елементи, не променя извода за несъмнена установеност на самоличността на нарушителя, поради което и констатираният порок не представлява съществено нарушение на процесуалните правила и не влече след себе си незаконосъобразност на наказателното постановление.

Видно от разпоредбата на чл.8, ал.1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) името е само един от бележите, индивидуализиращи физическите лица, поради което посочването на сгрешено име не означава несъмнено, че лицето, което е индивидуализирано чрез него е различно от това лице, установено от наказващия орган като извършител на нарушението, при положение, че има съвпадение на всички останали индивидуализиращи признаци.

Разпоредбата на чл.11 от ЗГР регламентира единният граждански номер като административен идентификатор на подлежащите на регистрация физически лица и уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно. Предвид това, физическото лице се идентифицира освен с трите си имена, съгласно чл.8, чл.9, чл.12 - чл.14 от ЗГР, също и с уникалния си ЕГН. Дори да има съвпадение на трите имена на две физически лица, същите се различават по различните си единни граждански номера, а при съвпадение на дадените ЕГН уточняването и корекцията на еднаквите ЕГН се извършва по административен ред. В настоящия случай не са налице каквито и да било данни, че посоченото в АУАН и наказателното постановление ЕГН на жалбоподателя съвпада с ЕГН на друго физическо лице.

С оглед изложеното настоящата инстанция намира, че е налице пълна идентичност между лицето, посочено като нарушител в АУАН и НП, и действителния субект на нарушението. Допуснатата грешка в имената е по-скоро техническа грешка, която не води до нарушаване правото на защита на санкционираното лице, следователно и до отмяна на НП.

Относно материалноправната законосъобразност на НП.

Съгласно чл. 233, ал. 3, вр.ал. 1 от ЗМ, който пренесе или превози през държавната граница стоки, за които се дължи акциз без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда.

В случая държавната граница на Република България съвпада с линията на митническата проверка предвид спецификата на разположение на службите за контрол на МП, чийто служители не са на самата държавна граница (което е практически невъзможно), а вътре в територията на Република България, поради което не може да се приеме, че е налице опит за извършване на това адм.нарушение, а следва да се приеме, че същото е довършено.

От показания на свидетелите – Н. Ст. Ч. и Ив. Ал. Ив. (митнически

служители, осъществили митнически контрол и последвалата митническа проверка), по несъмнен начин се доказва, от обективна страна, че на **24.12.2021 година** около 22.00 часа при влизането си в Република България, през МП „Капитан Андреево”, идвайки от Република Турция жалбоподателят е превозвал в управлявания от него лек автомобил марка „Mercedes ML 270 CDI”, с държавен регистрационен № *****, т.е. фактически е превозил през държавната граница стоки, а именно процесните - цигари „KARELIA BLUE ” -40 кутии, които са безспорно стоки, за които се дължи акциз.

Същите, установи се, той не е обявил и декларирал в момента на преминаване през митническия контрол, нито устно, нито писмено. Точно обратното, цигарите са били скрити в личният му багаж и багажа на съпругата му/касателно за 1-я стек, за който в последствие жалбоподателят пред митническите служители е признал, че е негов/ – местото е изяснено конкретно в свидетелските показания, като реалното им наличие там и разкриването им е последващо, в резултат на действията на контролните органи и извършената от тях митническа - физическа проверка. А последното фактическо обстоятелство е категорична индиция за липса на изискуемото знание от страна на митническите органи за внасянето на тези стоки на митническата територия на страната.

Отрицателният факт за отсъствието на деклариране от негова страна на носените тютюневи изделия, който също е несъмнено и пряко доказан от гласните доказателства (показанията на свидетелите Н. Ст. Ч. и Ив. Ал. Ив.), субсумира и липсата на дадено надлежно разрешение от тези компетентни органи, последица именно поради отсъствието на знание у тях за тези стоки, въвеждани на митническата територия на Република България.

Разпитаните по делото свидетели – Н. Ст. Ч. и Ив. Ал. Ив. са формирали непосредствени възприятия относно разкриването на цигарите и намирането им укрити, по начин - гореуказан, тяхното количество, уточняват точното им местоположение и начина на укриването им. Иначе казано, въз основа на тези гласни доказателства, обсъдени в съвкупност и с писмените източници, пряко доказан е фактът на реалното наличие на процесните тютюневи изделия в държане и фактическата власт на жалбоподателя при преминаването на държавната граница, с което е реализирано и тяхното превозване през нея, но без знанието и разрешението на митническите органи.

Именно тези два негативни признака (без знание и без разрешение) в кумулативната си даденост, формират съставомерния обективен елемент от състава митническото нарушение „митническа контрабанда”, очертан в разпоредбата на [чл. 233, ал. 1 от ЗМ](#) - основен състав, за което релевантен е фактът на укриването или непредставянето на вярна информация на Митниците за движението на стоките, преминаващи - влизащи/внос, респ. излизащи/износ от митническата територия на Република България.

Поради това, Съдебният състав приема, че така осъщественото деяние от жалбоподателя, по своите обективни признаци, покрива изцяло фактическия състав на нарушение по [чл. 233, ал. 3](#), [вр.ал. 1 от ЗМ](#) (т.нар. митническа контрабанда) и то в довършена изпълнителна форма, а от фактическа страна изразило се в превозване през държавната граница, при влизане в страната, на стоки за които се дължи акциз, по вид конкретно – цигари, без знанието и разрешението на митническите органи.

За съставомерността на последното, достатъчно е обективно да е липсвало знание и разрешение на митническите органи, конкретните стоки да преминат на митническата територия на страната, съвпадаща и с държавната такава, но административно организирана, като проверка след реалното влизане в страната и преминаването на граничен контрол. А с оглед изпълнителното деянието и неговото реализиране, в случаи на внос/влизане в страната, правно значим е обективният факт на фактическото пресичане на държавната граница и на митническата територия, с навлизането на която и наличието на стоките там/на нея, деянието се счита за довършено.

Направените правни изводи се налагат предвид установеното правно задължение във връзка с преминаването на митнически контрол, като действащо е задължението за деклариране на стоки, както въвежданите/внос, така и изнасяни от лицата/износ, произтичащо пряко от материалната разпоредба на [чл. 66, ал. 1 от ЗМ](#), както и от множество Регламенти, които са с директно действие след присъединяването на Република България към Европейския съюз (ЕС). Според разпоредбите на цитираните нормативни актове, всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим, като са допустими при определени условия писмено или устно деклариране.

Субект на това задължение, несъмнено и няма спор, е бил и

жалбоподателят, възникнало за него още в момента на влизането му в страната и започването на формалностите по митнически контрол, но същото той не е изпълнил, както безспорно се установи от свидетелските показания и от писмените документи приложени към АНП.

Ето защо, след като водача – жалбоподателят, влизайки в страна не е изпълнил задължението си, във връзка с преминаването през митнически контрол и не е декларирал превозваните от него акцизни стоки - тютюневи изделия, каквито реално са открити едва при последваща физическа митническа проверка, безспорно с това си бездействие той е консумирал от обективна страна квалифицирания състав на административно нарушение по [чл. 233, ал. 3 от ЗМ](#), с изпълнително деяние – „превозва”, дефинирано в основаната хипотеза на ал. 1 на същата норма, чийто предмет са стоки, за които се дължи акциз – цигари.

Следва да се отбележи, с оглед конкретното количество тютюневи изделия - общо цигари „ KARELIA BLUE ” -40 кутии, внасяни в страната от трета Държава (извън ЕС) надлежното за тях деклариране е било писменото, по аргумент за обратното от [чл. 225 от Регламент \(ЕО\) № 2454/93 на Съвета от 2 юли 1993 година относно определяне на разпоредби за прилагането на Регламент \(ЕИО\) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността](#), с директно действие за вътрешното ни законодателство, след присъединяването на Република България към ЕС, вр.чл. 66, ал.1 от ЗМ.

Но такова, не се доказва да е било направено от жалбоподателя, нещо повече, той дори не е обявил устно тези факти - за носени стоки, още по-малко от конкретния вид.

Задължението за обявяване е възложено на лицето, което пресича държавната граница и в чиято фактическа власт се намират вещите, подлежащи на деклариране. Именно с оглед определения от закона субект, който трябва да понесе тежестта по извършване на формалностите по уведомяване на митническите органи относно преминаващите държавната граница стоки, е без каквото и да било значение, разбира се извън правилата за митническо обслужване, дали това лице е било приканено от митническите служители да декларира намиращите се във фактическата му власт и пренасяни стоки.

В случая доказан е и квалифициращият признак на нарушението, с оглед вида и естеството на пренесените стоки – цигари, които по родов признак, имат

особеното качество на тютюнево изделие, по смисъла на легалната дефиниция на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия - § 1, т. 4, б. „а” от ДР, а като такива представляват и акцизна стока, т.е. за която се дължи акциз, на основание [чл. 4, т. 1](#), [вр.чл. 2, т. 2](#) и [чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗАДС](#).

Съобразно видът им и тяхното бройно количество - 40 броя кутии цигари, установено по делото като предмет на процесното нарушение, същите надвишават многократно допустимите нормативно установените прагове за безмитен внос, предвидени в [чл. 51а, ал. 4, т. 1](#), предложение второ и т.4 от ППЗДДС, [вр.чл. 58, ал.7 от ЗДДС](#) (40 броя цигари,респективно 2бр.кутии), като едно от възможните условия за освобождаване от плащане на акциз, съгласно [чл. 21, ал. 1, т. 4 от ЗАДС](#). След като е така, извършеното от жалбоподателя деяние, изразяващо се в превозване на цигари, покрива по обективните си признаци - изцяло квалифицираният фактически състав на митническо нарушение по [ал. 3 на чл. 233 от ЗМ](#). Категоричен и закономерно обоснован от събраните по делото доказателства е и правният извод за неговото авторство - в лицето на жалбоподателя.

Изпълнителното деяние на превозването, като една от съставомерните форми на нарушението митническа контрабанда, се свързва с фактическото въвеждане на стоките - в случая цигари, на митническата територия на страната от влизащото в нея лице, което ги държи лично или чрез трето лице/в случая съпругата на жалбоподателя/, а по този начин и ги превозва, като последното не изисква непременно непрекъснато чисто физическо притежание/държане в своя фактическа власт. Последното е установено по делото, наред и с другия изискуем признак - укриването на информация за тези стоки от митническите органи, субсумиращо липсата на знание и дадено разрешение от последните за тяхното внасяне - въвеждане в страната, както вече се посочи. Предвид изложеното жалбоподателят следва да понесе предвидената в закона административнонаказателна отговорност за това нарушение.

Правилна е дадената правна квалификация на нарушението в АУАН и в НП, а именно: чл. 233, ал. 3, [вр. ал. 1 от ЗМ](#), както е и правилно основанието, на което жалбоподателят е санкциониран – за извършено нарушение на основание чл. 233, ал. 3, [вр. ал. 1 от ЗМ](#),която разпоредба се явява и

материална и санкционна такава.

Налице е и субективния елемент от състава на нарушението – извършено е виновно, при пряк умисъл, категорично правното съждение за което се налага от факта на укриването на тютюневите изделия в личния багаж на жалбоподателя. Т.е. жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършваното и е могъл да ръководи постъпките си. От тук разкрива се и пряко целеният резултат - настъпването на общественноопасните последици - укриването на информация на митническите органи, при наличие и на представа за обвързващото задължение за деклариране на носените стоки, въпреки това напълно съзнателно и със знанието за общественоеопасния характер на дейността си, жалбоподателят е бездействал при митническия контрол. Интелектуалният и волевият елемент на умисъла, пряко се извеждат от обективните му действия и поведение в хода митническата проверка. Същият е следвало да знае, както и е знаел действащия митнически режим, респ. и задължението за писмено или устно деклариране му е било известно, от една страна с оглед публичното им оповестяване - обявени публично, на указателни табели и на няколко езика, с местоположение, изключващо пропускането, респ. невъзприемането им от преминаващите пътници, според създадената инфраструктура на МП „Капитан Андреево” . Поради изложеното, липсва каквото и да е правно основание за друг различен правен извод, освен този, че напълно правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя .

В обобщение на изложеното до тук, решаващият Съдебен състав намира за правилна и съответна на доказаните факти по делото, квалификацията на процесното нарушение, във формата на изпълнителното деяние - превоза. До същия правен извод е достигнал и АНО, издавайки НП, и той е правилен и следва да бъде споделен. В допълнение към вече изложени съображения, необходимо е да се разясни, че проведеното разграничение в изпълнителните форми на контрабанда – превозна и пренася, въздигнати в самостоятелен фактически състав съгласно административнонаказателната разпоредба на [чл. 233, ал. 3 от ЗМ](#), е в зависимост от използването на допълнително средство - пътно превозно, но само когато това е необходимо, за да се реализира самото изпълнително деяние, без което и неговото осъществяване би било невъзможно или пък когато е свързано с формално изпълнение на обществен превоз на товари, респ. Договор за превоз. Ето защо, извършеното от

жалбоподателя по обективните си характеристики, покрива признаците на изпълнително деяние - превозва/превозвал, следователно и приетата от АНО правна квалификация е правилната, както досежно изпълнителната форма на нарушението, така и по правно основание - [чл. 233, ал. 3](#), вр.[ал. 1 от ЗМ](#).

Извършеното конкретно деяние, преценено според обективните си признаци, не може да се квалифицира като престъпно, доколкото не покрива елементите на престъпление по чл. 242 от НК съобразно равностойността на своя предмет – цигари.

Процесното административно нарушение по убеждение на решаващия Съдебен състав не разкрива характеристиките на маловажен случай, по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#) и не представлява такъв, освен поради отсъствието на установени смекчаващи обстоятелства - многобройни или изключителни такива, които да го отличават със значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този род административни нарушения, или пък изобщо - липса на такава. Отделно от това, в случая се касае за формално нарушение - на просто извършване, чийто предмет - цигари, те и акцизна стока, в количеството си - 40 броя кутии общо цигари фактически многократно надвишават минималното допустимото за необлагаем внос - освободен от митни сборове - акциз и ДДС, както начина на превозването им и факта, че цигарите са били укрити в личния багаж на жалбоподателя и в багажа на неговата съпруга, следва да се отчитат за завишаващи обществената опасност на конкретното нарушение. В тази насока, като релевантен аргумент отчита се и се цени характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка - административнонаказателна, с оглед действащия режим на митническия контрол - в сферата на отношенията, ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняването на публичните, фискални интереси на Държавата и ЕС. В този смисъл не са налице основания за приложение на [чл. 28 от ЗАНН](#), вр.чл. 93, т. 9 от ДР на НК по силата на препращането от [чл. 84 от ЗАНН](#), за отпадане на наказуемостта, като незаконосъобразно санкционираща маловажен случай на нарушение, от тук и предпоставка за незаконосъобразност на НП. Иначе казано, мълчаливата преценка на АНО, обективизирана с издаването на санкционен акт, с който е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, Съдът

споделя за правилна. Съобразно изложените до тук правни съображения, не са налице основания за приложението на [чл. 28 от ЗАНН](#), като предпоставка за незаконосъобразност на НП и неговата отмяна, като неправилно санкциониращо маловажен случай на административно нарушение.

Съгласно чл. 233, ал. 3 от ЗМ за митническа контрабанда на тютюневи изделия на виновните лица се налага „Глоба” в размер от 200 % до 250 % от продажната цена на недекларираните стоки , а съгласно съответно чл. 233, ал. 6 от същия закон недекларираните стоки - предмет на митническа контрабанда се отнемат в полза на Държавата, независимо чия собственост са.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено в минималния размер, както по отношение на вида му -глоба, така и базата за неговото пресмятане, според осъществения административнонаказателен състав – чл.233,ал.3 ЗМ,във вр.ал.1 ЗМ. Съгласно нормата, санкцията-глобата е дефинирана като пропорционална - процентна част, в границите от 200-250% от продажната цена на стоките предмет на нарушението, конкретно за процесното количество възлизаща в размер 208,00лева, за общо цигари „ KARELIA BLUE ” -40 кутии .В случая, тази стойност е доказана с надлежните доказателствени средства – писмено становище, на комисията на компетентния митнически орган, оторизирани с правомощия относно облагането с акциз и търговията с акцизни стоки, респ. контрола върху тях, което се кредитира от съда по изложените по горе доводи.

Предвид така доказаната обща продажна цена на процесното количество цигари, предмет на конкретното нарушение, на тази база АНО е индивидуализирал и наложил на жалбоподателя наказание – глоба, в размер **416,00лв**, представляваща 200% от продажната цена, т.е. в размер на установения минимум предвиден в закона –чл.233,ал.3 ЗМ.

От тук и при явно съобразяване разпоредбата на чл.27 ЗАНН за преценка всички релевантни за отговорността обстоятелства- смекчаващи и отегчаващи такива. Поради това, така проведената индивидуализация, както относно вида, така и досежно размера на наложената парична санкция, съдът счита за правилна и законосъобразна, според критериите на закона - чл.27 ЗАНН, като очевидно съобразено е обстоятелствата че нарушението е първо по ред за лицето -нарушител, доколкото АНО не ангажира доказателства за предходно наказване с влезли в сила НП, наред с отчитане и на конкретното количество

цигари – в цифровия брой на 40 кутии цигари от съответната марка, а от друга страна и фактите за мястото, начина и средствата за укриването им в ползваното превозно средство. Ето защо, наказанието глоба в размер **416,00лв.**, се намери за законосъобразно определено, правилно отмерено и справедливо - съответно на тежестта на извършеното. И предвид обективния факт на съответствието му с минималния предвиден размер, в случая не съществува правна възможност за намаляването на тази санкция, под установения в закона минимум. Поради което следва да се потвърди НП, в обжалваната му част по наложеното наказание, съгласно т.1 от същото.

Не се констатираха смекчаващи вината обстоятелства, доколкото такива не се ангажираха от страна на жалбоподателя.

Така наложеното с обжалваното НП наказание Съдът намира за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани.

За пълнота на съдебният акт, следва да се посочи, че относно възражението от страна на жалбоподателя изложено в жалбата, касателно в условията на алтернативност, съдът да намали размера на наложеното наказание до двойния размер на трите стека цигари, тъй като единият от четирите стека, предмет на НП, бил открит в багажа на съпругата му, не се споделя от съда, тъй като формата на изпълнителното деяние е превозва, при която форма е релевантно е в чий багаж е открит предмета на нарушението, още повече, че сам нарушителя пред митническите служители е признал, че откритите 4 стика цигари са негова собственост.

НП е законосъобразно и правилно, в частта на постановеното отнемане в полза на Държавата на стоките предмет на нарушението. Подобно разпореждане е напълно законосъобразно, приложено на съответното правно основание - [чл. 233, ал. 6 от ЗМ](#). Правната разпоредба е императивна и обвързва във всички случаи указаното разпореждане с тези стоки, както правилно е подходил и АНО, позовавайки на същата норма, като друго различно разрешение не следва и предвид доказаното извършване на конкретното митническо нарушение, обвързано с приложението ѝ.

Относно разноските по делото

Съгласно разпоредбата на чл. 63Д, ал. 1 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО – 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение.

Основателно е искането, направено от страна на АНО, за присъждане на разноски, които съдът определя в размер на 80 лв.

Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 120 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в съдебно заседание, поради което юрисконсултско възнаграждение в посочения размер ,съдът намира за справедлив и съразмерен.

Сумата следва да се присъди в полза на Агенция „Митници” в качеството □ на юридическо лице съгласно [чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници”](#), в чиято структура се намира издателят на потвърденото НП.

Водим от изложеното и на основание **чл.63, ал.9 вр. с ал.2, т.5 вр. с ал.1 от ЗАНН**, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно **НП № BG2022/1000-8/НП от 14.02.2022г.** н а **Зам.директора на ТД Митница Бургас към Агенция Митници**, с което на **А.А.М. с ЕГН ******* с постоянен адрес *********, за нарушение на чл. 233, ал.3 вр с ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено административно наказание **„ГЛОБА”** в размер на **416.00 лв.** (пункт I), която глоба представлява 200% от продажната цена на стока по пункт 2-ри от НП и на основание чл.233,ал.6 вр с чл.233,ал.3 от Закона за Митниците са **ОТНЕТИ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА** -цигари „ KARELIA BLUE ” -40 кутии с продажна цена-208,00лева .

ОСЪЖДА жалбоподателят **А.А.М. с ЕГН ******* с постоянен адрес
***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ”** с
адрес: град София, ул.„Георги Сава Раковски” № 47 сумата в размер на
80,00лв. (осемдесет лева), представляващи извършени разноси по
осъществена юрисконсултска защита по **АНД №117/2022г.** по описа на РС
Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред АС- Хасково в 14-
дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____